

**Dissertatio medica de anorexia ... / Publico eruditorum examini proponit ...
Johannes Justus Kornmannus.**

Contributors

Kornmann, Johannes Justus, active 1685.
Hoffman, Johann Moritz, 1653-1727.

Publication/Creation

Altdorffii : Literis Schönnerstaedtianis, [1685]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/vmjjuq4>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

10
DISSERTATIO MEDICA
De

ANOREXIA,

QUAM
PRÆSIDE
VIRO

Nobilissimo Excellentissimo & Experientissimo

DN. JOH. MAVRICIO
HOFFMANNO,

Phil. & Medic. D. Chemiæ & Anatom.
Profess. Publ. Celeberrimo, atq; S. R. I. Naturæ
Curiosorum Collegâ,

Patrono ac Fautore suo ætatem devenerando,

Publico eruditum examini

PROPO^l_{um} T
Add. 3. Octobr. A. E. C. DC. LXXXV.

AUTHOR

HANNES JUSTVS KORNMANNS,
de Hornsbach, Alsfeldiâ Hassus.

ALTDORFFI
LITERIS SCHÖNNERSTÄDTIANIS.

quandoquidem ex Galen. de alimentor. facultatib. lib. I. cap. I. *novimus*, sine alimentis ne vivere quidem, neq; secundâ neque adversâ valetudine, nos posse, & ex *verissimâ* Cornel. Celsi lib. II. de Re Medicâ cap. 18. *sententiâ*, alimenta non omnium tantum morborum, sed & secundæ valetudinis communia præsidia sunt. Idcirco nominatum modò affectum præ aliis selegi in præsentè Dissertatione declarandum.

Faxit

*Supremum Numerus! ut propositum hocce meum
in Divinam gloriam, mortaliūq; salutem, cedat feliciter!*

REVOLVO.

B. C. D.

THES. I.

IN limine equidem hujus Dissertationis, si communi viâ quâ itur, incedere vellem, NOMEN propositi affectus quoad ETYMOLOGIAM, SYNONYMIAM, & HOMONYMIAM evolvendum esset, verum cum Lexicographi & Medici quidam Clarissimi φιλολογώτατοι prolixam huic negotio jamdum impenderint operam, ne actum agere aut pretium temporis ignorare videar, paucissimis tantum innuisse sufficiat, ἀνορεξίαν natales in Græcâ habere linguâ, ibique etiam ἀσιτίαν vel ἀποσιτίαν, item PAVLO ÆGINETÆ σιτίων ἀποστροφὴν dici; Latinis admissio in civitatem Romanam Græco nomine ANOREXIAM, communiter verò INAPPETENTIAM & CIBORVM AVERSIONEM ac fastidium nuncupari. Plura leg. in *Castello renovato curâ & studio Viri Nobil. Ampliss. Excellentiss. atq; Experientiss. DN. JACOB. PANCRAT. BRUNONIS, Phil. & Med. D. hujusq; Prof. Publ. in hac Universitate famigeratissimi edito pag. 90. Henric. Petraum in Nosolog. Harmonic. Tom. I. Dissert. XXV. §. 5. Linden. select. Medicor. Exercit. XIV. §. 61. & 63. Sennert. Med. Practic. lib. III. Part. I. Sect. II. cap. I. & alios.*

II.

Definiri autem breviter posset ANOREXIA sive INAPPETENTIA, quòd SIT FASTIDIUM CIBORVM, nihil quippe, judice accuratissimo Lindeno loc. alleg. ad essentiam hujus Symptomatis exponendam requiritur præterea: imò optan-

dum esset ad hanc normam concipi omnes rerum medicarum definitiones, consuleretur enim & captui discendum & memoriae cujusque plurimum.

III.

Atq; ita spectata ANOREXIA, SYMPTOMA habetur ACTIONIS NATURALIS, scil. APPETITVS ALIMENTARIJ PLUS MINVS IMMINVTE vel ABOLITE LÆSI, quod MORBVM INTEMPERIEI in diversis subjectis diversæ sequitur, dum VENTRICVLVS tanquam PARS AFFECTA suos infirmul patitur manes, modò RATIONE suæ STRUCTVRÆ, modo ratione SPIRITVVM influxui aliàs destinatorū, modò ratione FERMENTI quali congeniti: Ratione STRUCTVRÆ quidē, quando fibrillæ nerveæ in sinistro præprimis orificio à statu naturali deflectunt, atq; Intemperiem vel solutam unitatem patiuntur, nimiamque resolutionem, uti in paralyticis videre est; Ratione SPIRITVVM, quando ab opiatīs intempestivè exhibitīs spiritus animales, (cerebri incolæ) suppressi non auscultant vellicationi orificii ventriculi superioris; vel quando iidem propter animi pathemata gravia perculsi sunt, vel ob malorum concurrentiū vehementiam prosternuntur, vel propter cerebri morbosas afflictiones nervorumque vitia non influunt; Ratione FERMENTI VENTRICVLI, quatenus hoc ipsum vel non generatur vel generatum obruitur & obtunditur, aut à nimia assumptorum crudorum vel pinguium quantitate, aut à mucō glutinoso viscido itemq; pituitā ex similibus assumptis genitis, aut à salivā glutinosa & pingui per gulam destillante, aut à bile oleosā per pylorum regurgitante, unde fermentum hoc gastricum suam activitatem exferere non potest, quod etiam evenit, quando idem fermentum nimis diluitur à nimio potu ingurgitato liquoris fermentalis particulas salinas plus justo diluente & enervante, vel deniq; quatenus est nimis fixum.

IV.

Antequam verò pergam, sistam hîc gradum, & paulula quædam in antecessum melioris intelligentiæ causâ prælibabo. Notari itaq; velim toties appetitû excitari, quoties cibi reliquiæ acido-salinæ unâ cum fermento congenerito in-ventriculo vacuo hinc inde oberrant, ejusq; orificium superius, rectius sinistrum dictum, ex innumeris conflaturis filamentis nervosis (quæ accuratè descripsit *Willis. primarum viarum descript. Sect. 1. cap. 2.*) nec non tunicam nerveam vellicant ac titillant, dum simul motu hoc, mediantibus nervis ventriculo à 6. vulgari vel octavo Willisiano paridatis, ad sensorium commune glandulam scil. pinealem delato, mens lege conjunctionis ideam famis sibi format. Secundo sciendum, esse fermentum ventriculi sive liquorem gastricum dictum, qui componitur ex particulis sanguinis arteriosi valde activis, cibi reliquiis, ipsâque salivâ, confluentibus etiam spiritibus animalibus; hinc si sanguis fuerit bonus ac laudabilis, bonum etiam largitur fermentum, si verò ille intemperie quadam laboret, & hoc minus erit temperatum, quapropter dum ventriculus accusatur malè dispositus, ad massam sanguineam etiam respiciendum erit.

V.

Hisce præmissis, facilius ad enumerandas CAUSAS effectus propositi progredi licebit: Jam igitur CAUSAM PROXIMAM anorexias dico esse imminutam vel deficientem vellicationem fibrillarum nervearum, principaliter per orificium sinistrum, tum universam membranam nerveam, distributarum: quas verò ob CAUSAS ANTECEDENTES iusta vellicatio imminuatur vel deficiat, in Thesi prægressâ etiam innui.

VI. Suc-

VI.

Succedunt considerandæ CAUSÆ REMOTÆ, ad quarum censum refero RES NATVRALES, NONNATVRALES & PRÆTERNATVRALES : Inter NATVRALES hūc faciunt temperamentum cholericum , phlegmaticum , pituitosum , ætas senilis , &c.

VII.

Inter RES NONNATVRALES nuncupatas primo loco obvenit AER, qui si sale universali ritè imprægnatus & bene dispositus fuerit, valde amicus est naturæ nostræ fermentationem vitalem conservando , ceu accuratè docent *fundamenta Medicina p. 8. à Viro Nobiliss. Excell. & Experient. Dn. D. Waldschmidio Sereniss. Hassiæ PRINCIPIS Medico Cubiculari & Professore Medic. Primario, Physices Ordinario & p. t. RECTORE MAGNIFICO in Academia Marpurgenfi, Patrono ac Præceptore meo multis nominibus colendo*, ad mentem Neotericorum delineata. Quòd si autem sal aëris universale ab activitate sua defecerit, ob particulas alias heterogeneas aquosas, crassas, fæculentasque plurimas interfusas , tunc non tantum Massæ sanguineæ fermentativæ partes mirum quantum deperdunt de suâ activitate, ejusdemque ventilatio non parum quoque imminuitur, unde Torpor totius corporis, reliquarumque Machinæ nostræ hydraulico-pneumaticæ languor ac stupor succedit; sed & ipsum ventriculi fermentum mediante salivâ ab aëre proximè adulteratâ corrumpitur, & inappetentiæ occasionem subministrat.

IIIX.

Post aërem morbiferum in nostro affectu symbolum præcipue confert CIBVS, tum in quantitate, tum in qualitate minùs rectè se habens. Nam in quantitate nimia dum assumitur fermentum ventriculi obruit, ejusque activi-

activitatem impedit, quò minus cibum in chylum laudabilem, quin contrà in massam viscidam & glutinosam commutare possit, unde famosæ ventriculi cruditates, quæ mater multorum morborum hosque inter etiam anorexias existunt, quodlibet enim menstruum fermentativum proportionem debitam sui requirit ad corpus legitimè solvendum : In **QUALITATE** autem peccat **CIBVS**, quando existit pinguis, crudus aut viscidus, porosque habet adeò firmiter sibi invicem compactos, quò minus liquor ille gastricus volatilitate suâ eos diffringere ac dissociare possit. Ad anorexiam ergò inducendam apprimè faciunt pisa, olea, fructus horarii, carnes fumò induratae, aliaq; quam plurima assumpta, quæ non tam digesta quam putrefacta in fundo ventriculi relinquuntur & acriora fiunt, unde vomitus, ructus, diarrhæa, aliique innumeri ventriculi accersuntur morbi; nec minus hîc etiam accusare poterimus cibos nimia aciditate præditos, qui, figendo volatilitatem fermenti, ejus energiam evertunt. **POTVS** porrò excedens limites, ventriculi tonum laxat, liquoris gastrici activitatis sphæram imminuit, particulasq; acido-salinas vellicationem sensilem pro appetitu ciendo aliàs inducentes nimium diluit & quasi enervat. Similiter **POTVS** non ritè defæcatus, nec bene fermentatus particulas suas recrementitias fæculentas, in statu cruditatis relictas intra plicas ventriculi deponit, quæ tandem materiam glutinosam ac tenacem constituunt, quantum verò hæc valeat ad inducendam anorexiam in præcedentibus jamdum memoratum est.

IX.

SOMNVS excedens sanguinem reddit impurum, crassum, torpidum, motumque fermentativum vitalem segniùs obeuntem, & cum à sanguine etiam mutationem recipiant fermenta viscerum v.g. ventriculi, lienis, &c. ex san-

guinetali crasso ac viscido, non potest non generari fermentum ventriculi vitiosum, sicque actio ventriculi quoque non parum lædi; adhæc à fermento tali viscido & ad solvendum inepto dependent cruditates, quæ sanguini communicatæ augent intemperiem ejus viscidam, atque sic fermentum vitiosum potest esse causa auctæ intemperiei viscidæ sanguinis, & vicissim intemperies sanguinis viscida potest esse causa fermenti viscidi & corrupti. VIGILIAS quod concernit, de his ipsis notanda est sententia famosi illius Poætæ:

Quod caret alternâ requie durabile non est.

Eædem namque si immoderatæ & excessivæ fuerint, præterquam quòd universam œconomiam animalem labefactent, spiritus maximè exhauriant, quibus exhaustis alimentorum vulgò sic dicta concoctio impeditur, partes genio suo defraudantur, & fibrillæ nervæ ventriculi non satis actuatæ vellicationem ad appetitum movendum necessariam vel planè non vel debiliter admodum persentiscunt.

X.

MOTVS si fuerit nimius, occasionem præbet, quò mas-
sæ sanguinæ particulæ subtiliores tenues abeant in auras, relictis crassioribus, unde sanguis postmodum non adeò vegetè commovetur, sed ad motum redditur ineptus, hinc spiritus animales supprimuntur, sanguis non ritè ventilatur, fermenta viscerum, & speciatim ventriculi, non ritè volatilifantur, sicque activitate suâ quâ gaudent spoliantur.

XI.

EXCRETA quod concernit, inter ea sanguinis seminisque profusiones largiores appetitum mirum in modum proster-

prosterunt, propter nimium portionum spirituosarum dispendium, ob quod etiam detrimentum capiunt reliquæ actiones œconomiae animalis: Similiter SYLVIVS ex fide experientiae scriptum reliquit, alvi fluxum inappetentiam comitem inducere: Nec minus RETENTA propter intermissas purgationes asluetas, aut in sexu foeminino propter menses fluxum deficientem aut suppressum, anorexiae ansam suppeditare solent, quatenus partim ventriculum vitiosâ saburrâ inquinant, partim sanguinem reddunt impurum & variis particulis heterogeneis eum conspurcant, unde partes activæ non tam facile sese extricare possunt ad constituenda fermenta viscerum, sed potius in his cruditates variæ accumulatur.

XII.

Restant inter res non naturales spectanda ANIMI PATHEMATATA, de quibus jam invulgas notum est, quantas sanitati nostrae insidias struant, idque ipsum facile patet, dummodo insignes illas mutationes in corpore nostro observemus, quæ tunc temporis sese produnt: sic e. g. IN TRISTITIA pulsus observatur tardus ac debilis, suspiria & gemitus percipiuntur, respiratio redditur laboriosior, &c. hocque nominatum animi pathema inappetentiam etiam ciere solet, quia spiritibus animalibus ab eodem perculsis & ab expansione suâ irradiativâ fræno quasi injecto detentis, nec debite ad ventriculum confluentibus, fibrillæ nervæ vellicationem appetentem non rite percipiunt: Idem symptoma subsequitur, quando spiritus animales per terrorem repentinum retropelluntur, tuncque simul fermento ventriculi activitatem suam denegant, unde assumpta postmodum in ventriculo non rite fermentantur, nec exaltantur, sed in massam ad nutriendum minus aptam degenerant.

XII.

Neque silentio prætereunda sunt inter causas mor-
bificas Anorexiæ, RES PRÆTERNATVRALES, morbi scil. præ-
gressi, v. g. febres continuæ aut intermittentes, item mor-
bi chronici, uti cachexia, chlorosis, nec non particulares
aliæ ventriculi afflictiones.

XIV.

Cæterum quia anorexia signis DIAGNOSTICIS opus non
habet, sed ex relatione ægri mox innotescit, ad PROGNOTTI-
CA declaranda me recipio: Vbi sciendum, anorexiam citrà
causam evidentem repente obvenientem, morbi mox fu-
turi prodromum esse, & inter initia quidem non adeò per-
niciosa vulgò haberi, si tamen diu persistat, corporis e-
nervationem & consumptionem inferre; nec minùs in pue-
ris ἀδὸν φανίαν amantibus, item in adultis, mali declinatio-
ne jamdum præsentem, adhuc perseverantem haud optimæ
notæ signum esse. Alia præfagia ex causis petet Medicus
diligenter consideratis.

XV.

Sequitur CVRATIO, ubi ante omnia cogitandum est de
generosioribus remediis, venæ sectione scil. & purgatione,
hæc tamen cum in hoc morbo non adeò promiscuè sint in
usum vocanda, priùs indagare addecet, utrum anorexia sit
culpâ sanguinis, an verò ipsius ventriculi enata? Quòd si
enim malum hoc proveniat ex sanguine v. g. ex suppressio-
ne consueta alicujus sanguinis evacuationis, omninò V. S.
cum generosum audit remedium; sin verò sit à vitiò ipsius
ventriculi, muci v. g. oblinentis fibrillas vel papillas nerve-
as interioris tunica ventriculi, tunc curationem auspicari
oportet à remediis mucum primarū viarum digerentibus
& incidentibus, quò purgantia cò faciliùs operationes suas
edere possint; inter digerentia talia excellunt Tartarus Vi-

triolatus, Tartar. Tartarifatus, terra foliata tartari, acidum tartari chalybeatum, &c. Inter purgantia huc apprimè faciunt Pilul. de aloë lota, de hierâ cum agarico, cochiae Galeni, foetidae majores, phlegmagogae Quercetan. stomachicae Alkindi, stomachicae simplices & cum gummi descriptae in Pharmacop. Londinensi pag. 286. Egregium qq. existit apozema descriptum à Riverio Prax. Medic. lib. IX cap. I. quo incidente ac purgante velut unâ fideiâ duos simul possumus dealbare parietes. Vel

Rx *MP. de hier. cum agaric. gr. xv.*
Gumm. ammoniac. in aceto solut. ℥ss.
℥. dulc. gr. iiii
Extr. Troch. alhandl. gr. j.
Cum spirit. absinth. F. l. a. Pilul. no. xv.
D. S. Purgierpillen.
XVI.

Quòd si autem bilis pinguis & oleosa exundaverit, eadem quoque per alvum evacuari debet usu El. diaprûni vel cholagogi SYLVII, Extr. Rhabarb. Resin. Jalap. diagzyd. rosar. &c.

XVII.

Porro in anorexiâ levamen afferunt Emetica, venariculus à saburrâ vitiosâ quacunque liberando, pueris tamen & senibus, nec non aliis difficulter vomentibus, vel pectoris imbecillitate laborantibus, circumspectè exhibenda: Formula talis esto:

Rx *Tartar. emet. gr. ij.*
Tartar. Vitriolat. gr. vj.
Ol. macis gutt. ij.
M. f. pulv. D. S. Brechpulver.

XIIX.

Evacuantibus visis nunc alterantia causasque inap-
petentiae corrigentia inquiremus remedia : Jam ergò si a-
norexia à muco viscido , vel pituitâ itemq; salivâ simili na-
tales suos habuerit , pro correctione inservient aromatica.
salina lixiva, salsa, alkalia volatilia , nec non acida tempera-
ta, ex quibus diversas unicuique licebit concinnare for-
mulas, dum aliquas tantùm hûc apponere juvabit :

℞ Rad. acori
enul. an. ℥vj.
cyperi.
galang. an. ℥ij.
Fol. menth.
salv.
origan.
Fl. anthos. an. Mj.
Cort. citr. sicc.
aurant. sicc.
Sem. fenicul. an. ℥ij.
Cardam. min. ℥j.
Cinam.
macis an. ℥ss.

Incis. & contus. M. D. ad saccul.
è syndon. alb. parat.

S. Species zum Kräuter Wein.

℥. Acidi Tartari vinos. ℥j.
sal absinth. ℥j.
ol. cinam. destill. gt. iij.
M. D. S.

Besonder Magen-Pulver.

℞. *Essent. Cal. Arom.*
Zedoar. anisat. ʒi
spirit. mastich. ʒj.

M. D. S. Appetit Esens.

℞. *Elix. Vitrioli Mynsicht.*
vita Matth. āā ʒj.

M. D. S. Magen Elixir.

℞. *spirit. C. C. citr.*
Calam aromat. āā. ʒij.
liqv. C. C. succin. gtt. xv.

M. D. S. sonderlicher appetit spiritus

℞. *spir. sal. dulc. ʒj.*
S. Spiritus zu 7. biß 9. Tropffen.

Circa spiritus tamen acidos notari velim, eos non bene exhiberi in cochleari argenteo, solent enim maculam nigram post sese relinquere, unde vulgus in suspicionem veneni exhibiti forsan venire poterit. Trageæ insuper hîc juvabunt aromaticæ, cum pulv. stomachico Birckmanni, nec non pulvere stomachali D. Michaëlis permiscendæ

XIX.

Quòd si autem inappetentia à bile pingui & oleosâ proveniat, ad eam corrigendam proderunt elixir fermentat. acidulum, Tartar. vitriolatus, arcanum duplicatū, spiritus vitrioli philosophicus, ac juxta SYLVIVM plantæ amarican-tes, ut & sal lixiviosum quodvis.

XX.

Denique si spirituum animalium influxus ad ventriculum à narcoticis sit cohibitus, essentia castorei liquoribus spirituosis stomachicis permixta emolumentum dabit, pariter in aliis casibus, ubi spiritus animales sunt perculsi, aut alkalia volatilia itemque olea nervino-cephalica spirituosa eosdem restaurabunt, & ad ventriculum sufficienter influere facient.

XXI.

Atque ita ordinatis medicamentis reliquum est, ut DIÆTAM præscribamus, ne ex errore hîc facile committendo æger in eundem incidat labyrinthum, sicque posterius malum pejus fiat priori. AER igitur sit purus nullisque particulis heterogeneis inquinatus, cibi assumantur boni succi & εὐπεπτοί, aromatibus modicè conditi, vitentur viscosi, crudi, flatulenti, pingues, durioresque compagem obtinentes. POTVS sit cerevisia lupulata probè defæcata, & vinum Rhenanum aut Mosellanum, conferet etiam vinum generosum cochleatim in principio mensæ assumtum, pro excitando appetitu & juvanda fermenti spiritumque activitate: Inprimis autem observetur aurea illa *Phocylidis* regula:

Μέτρω μὲν φαγεῖν, καὶ πιεῖν καὶ μυθολογεῖν

Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεεινὴ.

Moderatè cibum potumq; sumas & loquaris.

Modus omnium optimus, excessus autem vitandus est.

Similiter relinquatur pravus ille mos, quo nonnulli vix elapsâ unâ alterave à pastu horâ, novos mox ingerunt cibos, perniciosum enim hoc saluti esse, quodammodo jam olim innuit *Hippocrates lib. de Veteri medicin. num. XX. edit. Linden.* posteriora namque intempestivè ingesta priorum impediunt digestionem, & cruditatis fæcunda mater fiunt. Adhæc quia SOMNVS & QVIËS ad concoctionem ventriculi ritè absolvendam quam plurimùm conferre solent, (his enim ipsis spiritus animales restaurantur, ac toti œconomix animalis novum accedit robur) hinc iis moderatè indulgere licebit; Vigiliæ contra continuæ quoniam spiritus dissipant ac chyli distributionem impediunt, arte corrigantur. MOTVS instituaturs modicus ante prandium vel cœnâ, sic fermentum ventriculi leniter agitarum à calore exci-

rato partium cumprimis circumjacentium cibos facilius
dissolvere , atque chylus ritè elaborari potest. EXCRETA
& RETENTA justè sibi invicem corresponsdeant, venusque
improba exulet. ANIMI rectæ rationis fræno coërcean-
tur PATHEMATA, imprimis ira , mœror , tristitia ac
curæ nimia. Atque hæc sunt , quæ hac vice pro ingenii
tenuitate publico eruditorum examini proponere licuit,
quod si verò fortè Tvo, LECTOR BENEVOLE , exquisito
judicio non ubique satisfecero, imbecillitatem meam
ut interpreteris benignè rogitō. Meliora da-
bimus meliores. Interea sit

SOLI DEO GLORIA!

COROLLARIA.

I.

Medicina est ars est scientia dici potest.

II. Homo ex duabus partibus corpore
scil. est anima constat.

III. Chylificatio est cibi in chylum mutatio.

IV. Medici est citò, tutò ac jucundè curare.

V. Corpus humanum rectè dividitur in tres
ventres, summum seu caput, medium seu tho-
racem, est infimum seu abdomen ; atque artus è
trunco velut ex porrectos.

VI. Proverbum hoc non semper in Medicina procedit:

Frisk gewagt / ist halb gewonnen.

VII. Plethora curatur non tantum per V. S. sed & alia prasidia sanguinem imminuentia.

IIIX. Cacochymia & per humorum vitiosorum evacuationem, & per eorundem exaltationem tollitur.

IX. Duae sunt membranae quibus foetus humanus involvitur, Chorion & Amnios.

X. Mulierculae nonnullae perpetuae veritatis regulam hanc in ore frequenter circumferunt:

Die hübschsten Jungfr. geben die heßlichste Weiber / und die heßlichsten Jungfr. geben die hübschste Weiber.

Meam si quis roget ex principiis Medico-Physicis dicendam sententiam,

Affirmo & Nego.

Nausea quid stomachi sit, quan-
do digeris ; edis
Quod sapit, & doctus grex velit
appetere.

Nobilissimo, Eruditissimoque DN. KORN-
MANNO, Amico & Commensali sua-
vissimo, â quo, præter hoc, & plura
pellendis morbis expectabunt, quæ
sint ad palatum, clinici, f. ex merito

JOHANNES SAVBERTVS, D.

PRæclari ingenii specimen, KORNMANNE, *ciborum*.

In publicum profers *inappetentiam*;
Et quantum monstras jam cultæ Pœoniæ artis
Sis appetens, ac nobilis scientiæ:
Gratulor ex animo Tibi, Amice, precorque sali-
viam

Ut moveat omnibus hæcce DISPUTATIO.

Nobiliss. & Clariss. DN. AUCTORI RESPONSURO
feliciter

inter occupationes acclam.

PRÆSES.

— — Dolor hic TIBI proderit olim.
Nam veluti quondam gignunt bona germina
fructus,

Doctrinam ingenii sicut tua messis habet.
Maecte! Ergo grator TIBI de conamine pulchro,
Ut TIBI foelici sydere quæq; fluant.

*Sapius ventis agitur ingens
Pinus: & celsa graviore casu
Decidunt turres: feriuntq; summos
Fulmine montes.*

*Sperat infestis, metuit secundis
Alteram sortem bene prae paratum
Pectus. Informis hiemes reducit
Jupiter: idem*

*Summovet. Non, si male nunc, & olim
Sic erit:*

Horat. lib. II. od. X. p. 35.

Hæcce Nobiliss. ac Præstantiss. DN. KORNMANNO
amico haud infimo, festinante sed amicâ manu
gratulabundus scribebat

CAROLVS PHILIPPVS LOMBARDIVS.

